

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
-SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV-

DECIZIA NR. 4522/2005

DECIZIA NR.4522

Ședința publică din data de 19 decembrie 2005

Președinte - *Alexandra Ghizdă*

Judecători - *...*

Grefier - *...*

42

Pe rol fiind soluționarea recursurilor formulate de pârâtele **DGFP Buzău**, cu sediul în ... și **Direcția Regională Vamală Interjudețeană Vamală Galați**, cu sediul în ... jud. Galați, împotriva sentinței nr. 238, pronunțată la 04 iulie 2005 de Tribunalul Buzău, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **SC ... SRL**,

Recursurile au fost scutite de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Se învederează instanței că la dosarul cauzei au fost depuse concluzii scrise, formulate de intimata-reclamantă.

Curtea, având în vedere că recurentele au solicitat judecarea cauzei în lipsă conform dispozițiilor art. 242 C.pr. civilă, constată cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare.

CURTEA :

Deliberând asupra recursurilor de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Buzău sub nr. ... reclamanta SC ... SRL, a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. Buzău și Direcția Regională Vamală Interjudețeană Galați, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea ... emise de D.G.F.P. Buzău și a actelor constatatoare ... și a proceselor-verbale aferente întocmite de B.V.C.C.I. Buzău.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în cursul anului 2003, în baza declarațiilor vamale anexate a efectuat importuri de anvelope noi și second hand de la exportatorul Karkassenhandel GmbH din Germania, mărfurile importate fiind de origine comunitară.

A mai precizat reclamanta că după un an și jumătate i-au fost întocmite acte constatatoare și procese-verbale prin care i-a fost anulat

greșit regimul preferențial acordat inițial și s-a stabilit în sarcina sa o obligație fiscală în sumă totală de 1.574.000 lei reprezentând taxe vamale, comision vamal, TVA, majorări și penalități de întârziere aferente.

Pârâta D.G.F.P. Buzău și pârâta Direcția Regională Vamală Galați au formulat întâmpinări prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată susținând în esență că reclamantei i-a fost acordat un regim tarifar preferențial avându-se în vedere originea comunitară a mărfurilor, însă la controlul ulterior s-a stabilit că acesta a fost acordat greșit întrucât bunurile înscrise în factură nu satisfac condițiile de origine pentru a beneficia de regim preferențial.

După administrarea probatoriilor instanța de fond a pronunțat sentința nr. 238 din 4 iulie 2005 prin care a admis acțiunea formulată de reclamantă și a anulat decizia nr. 1001/2004 emisă de DGFP Buzău și actele subsecvente nr. 131, 532 și 800/2004 și procesele-verbale de calcul a majorărilor de întârziere nr. 1001/2004 și 1002/2004 precum și procesele-verbale de calcul a penalităților nr. 1001/2004 și 1002/2004.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că reclamanta a beneficiat de regim tarifar preferențial produsele fiind originare din comunitate conform declarației de factură dată de exportatorul german.

A mai reținut instanța că taxele vamale aplicate importatorilor sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import, pârâtele procedând cu rea credință lăsând-o pe reclamantă timp de un an și jumătate să nu plătească taxele vamale, cu scopul de a-i crește majorările și penalitățile calculate, actele constatatoare astfel încheiate fiind neîntemeiate.

Instanța a concluzionat că atâta timp cât declarațiile vamale și declarațiile pe factură nu au fost infirmate, respectiv anulate nici de importator, nici de autoreitățile vamale, acestea fac dovada deplină a mențiunilor cuprinse în ele și produc efecte pe toată durata de valabilitate a acestora, astfel că adresa eliberată ulterior de administrația vamală germană, nu poate fi opozabilă decât exportatorului și nu poate prejudicia pe importator atâta timp cât nu s-a făcut dovada relei sale credințe.

Impotriva sentinței au declarat recurs Direcția Vamală Regională Galați și D.G.F.P. Buzău, ambele criticând-o pentru nelegalitate arătând că în mod greșit instanța de fond a reținut că reclamanta beneficiază de regim tarifar preferențial fără a avea în vedere adresa de răspuns a vămii germane singura în măsură să se pronunțe asupra originii comunitare conform art. 32 pct. 3 din Protocolul 4.

S-a mai susținut că Biroul Vamal Buzău a constatat urmarea unui control că bunurile nu sunt de origine comunitară în baza adresei primite de la autoritatea vamală germană și a întocmit actele constatatoare prin care s-a invalidat originea comunitară a mărfurilor importate și regimul preferențial acordat.

Controlul ulterior reprezintă controlul de fond la momentul eliberării declarației de origine efectuându-se un control formal, astfel că nu

poate fi reținută buna sau reaua credință a importatorului întrucât obligațiile respective sunt prevăzute de lege și sunt datorate și în situația în care importatorul este de bună-credință.

Ambele recurente au solicitat admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței și respingerea acțiunii.

Intimata-reclamantă SC SRL a formulat concluzii scrise prin care a solicitat respingerea recursurilor ca nefondate susținând în esență că soluția instanței de fond este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prev. de art. 304 C.pr. civilă, Curtea reține că recursurile sunt fondate așa cum se va arăta în continuare.

Instanța de fond a exonerat-o gresit pe reclamanta de plata obligațiilor vamale reținând că adresa eliberată de Administrația Vamală Germană nu poate fi opozabilă decât exportatorului și nu îl poate prejudicia pe importator cât timp nu s-a făcut dovada relei sale credințe.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 Titlul V din Protocolul 4, dovada originii mărfurilor poate fi făcută prin certificatul EUR 1 sau cu o declarație pe factură dată de exportator așa cum s-a procedat în cauză.

În baza declarației vamale prin care declarantul își asumă întreaga responsabilitate privind corectitudinea și exactitatea celor declarate, s-a acordat inițial reclamantei un regim tarifar preferențial, ulterior fiind infirmată originea comunitară a bunurilor importate de reclamantă.

În urma răspunsului primit de la autoritatea vamală germană în care se precizează că mărfurile nu sunt de origine comunitară s-a procedat la efectuarea controlului ulterior stabilindu-se în sarcina reclamantei taxe vamale prin excluderea regimului preferențial, taxe la care s-au adăugat penalități și majorări de întârziere.

Diferențele de drepturi vamale, dobânzi și penalități de întârziere, sunt obligații prevăzute de lege și sunt datorate de importator neavând relevanță buna sau reaua credință a acestuia.

Controlul vamal ulterior al operațiunilor de comerț exterior se poate efectua pentru o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, iar faptul că în cazul reclamantei a trecut un an și jumătate până când s-a constatat că aceasta a beneficiat de regim tarifar preferențial pentru mărfuri care nu erau originare din comunitate nu poate fi imputat autorității vamale, întrucât aceasta a procedat la recalcularea obligațiilor reclamantei după primirea răspunsului autorității vamale competente care făcea mențiune despre originea comunitară a bunurilor.

În ceea ce privește originea comunitară a produselor importate, singura în măsură să se pronunțe asupra acestora este vama germană conform art. 32 pct. 3 din Protocolul 4, astfel că până la primirea răspunsului autorității vamale competente, autoritatea vamală nu putea să procedeze la încasarea diferențelor de taxe vamale, actele constatatoare întocmite ulterior fiind conforme cu dispozițiile legale în materie.

Față de cele precizate ,în temeiul art. 312 C.pr. civilă, Curtea va admite recursurile, va modifica in tot sentința recurată și pe fond va respinge acțiunea reclamantei, în cauză fiind incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 C.pr. civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :

Admite recursurile formulate de recurentele DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ GALAȚI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUZĂU, împotriva sentinței nr. 238 din 4 iulie 2005 pronunțată de Tribunalul Buzău, în contradictoriu cu intimata-reclamantă SC SRL și în consecință:

Modifică în tot sentința recurată și pe fond respinge ca neîntemeiată acțiunea reclamantei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 19 decembrie 2005.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red. E.T./M.C

3 ex